

Твоят глас не се е губил вжв вжздуха. Днес правнукът на фабриканта, казват, написал книга против войните и в нея казвал, че само учението на Господа Иисуса Христа ще може да успокои хората по земята. Вчера нали виде? — как го носеха на ржце по улиците на града. Значи, мнозина мислят като него... Най-сетне, нищо в света не става изведнаж, пжк и нищо не е тжй трудно, както да научиш хората да се обичат. Ще мине век, ще минат два... Се ще дойде ден, когато всички ще разберат.

— Да, права си, мила сестрице, се обадила старата камбана и бавно са полюлела вжв вжздуха. Ето, че старият камбанар иде... как силно ми бие сжрдцето. Стара, много стара сжм вече, но сжрдцето ми е като на дете, едва изтжрпявам... колко бавно се изкачва старият камбанар!..

Не минало много...

— Бум-м-м! Бам-м-м! Бум! Бам!.. се разнесло из вжздуха и раздвижило и стоплило смразените нощни простори над големия град.

Тихо се подемали топлите вжлни на песента на коледните камбани; ту се снишавали надолу и полека през прозорците погалвали сжрдцата на всички нещастни, ту се издигали нагоре и достигали чак до звездите, като раздвижвали поднебесния шир...

Секаш хиляди ангели пеели...

Звездите мило трепкали в тжмната безжжнна синева и се усмихвали на камбаните, с които през вековете били успели да се сприятелят.

Протоиерей Ив. Гошев.

